

Ромът - търговец

Имало едно време един стар и много богат ром - Исмаил. Много млад, той останал вдовец. Неговата жена починала при раждането на третия им син. Така, единствено с помощта на своята сестра, той сам отгледал тримата си сина.

Целия си живот прекарал в пътуване от село на село - продавал и заменял коне. Така научил и синовете си на търговския занаят. Имали си петдесет коня, от хубав по-хубав. На младини ромът Исмаил не се чувствал много самотен защото бродел, продавал коне по събори и панаури. Бил много красив: висок, строен, мургав, с черна къдрава коса, с голям мустак - ето защо ромките много го харесвали. Така годините минавали, но той не пожелал да се ожени повторно. Когато Исмаил остарял и дошло време неговите синове да го гледат, големият брат все казвал:

- О-о-х, аз трябва да ходя на пазар в Пазарджик - замених един кон, ще трябва да ходя да си събера парите.

Така и вторият, и третият син на стария ром все намирали какво да кажат и да измислят. Баща им разбирал, че въпреки богатството, което им разделил, те нямат намерение да го гледат. Тежко въздишал и се замислял дълбоко. Когато оставал сам в дома си, заплаквал горчиво и нареждал:

- О-о-х, Девла*! Остарях без жена заради моите синове, защото ако се бях оженил, конете ми нямаше да останат само за тях, а сега те не искат да ме гледат на старини. Децата са неблагоприятни. Колкото повече родителите им дават, толкова повече ис-

